

פרשת תזריע

בדד יושב מחוץ למחנה (יג, מו)

מבאר רש"י, מדוע המצורע יושב בדד. משום שהוא הבדיל בלשון הרע בין איש לאשתו ובין איש לרעהו, אף הוא יושב בדד!

משל נפלא בענין זה אמר רבי ישראל מאיר הכהן מראדין, בעל ה"חפץ חיים":

נתאר לעצמנו חבורה של עשרה אנשים העומדים ביחד ומשוחחים ביניהם.

לפתע מגיחה קבוצת שוטרים ועוצרים את אחד מבני החבורה באשמה חמור של בגידה במלך.

נלקח העציר אל בית המשפט שם נחקר שתי וערב על מעשהו זה אולם הוא אינו מודה אלא כופר באשמה המיוחסת לו.

כאשר רואה השופט כך, מורה לשוטרים לעצור גם את שאר בני החבורה כדי לחקרם, אולי מפיהם ימלט שבב מידע שיכול להוביל להבנת המעשה כולו ולהפליל את הבוגד.

בני החבורה, אף שבטוחים הם בעצמם כי חפים הם מכל פשע, ויודעים היטב כל לא נלקחו למעצר אלא רק מחמת הספק שמא על ידם יתגלה מעשהו הרע של חברים, בכל זאת מצטערים הם מאד על שנמצאו בחברתו, כיון שבגללו נגרם להם צער זה.

לבסוף כאשר הם יוצאים ללא כל פגע הם נזהרים מעתה ואילך שלא להימצא שוב בחברתו של אדם כזה.

על אחת כמה וכמה בעניננו אמר ה"חפץ חיים" ידוע שלעתיד לבוא יענשו בעוון לשון הרע גם המספר, גם השומע וגם כל הנלווים אליהם בחבורתם הרעה הזו, אם כן כמה צריך האדם לברוח מזה, וכאשר מסיתו היצר להיכנס אל תוך חבורת מספרי לשון הרע, יחשוב כל אחד לעצמו: די לי במה שאעמוד בעולם העליון לדין על עוונותי הרבים, ולשם מה לי לסבול בעולם העליון עוד עונש על עוונות חברי?! על ידי מחשבה זו יזכה האדם לנצח את היצר.

מקור: וקראת לשבת עונג